

ΑΡΙΘΜΟΣ 240/2018

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ v.3869/2010)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη ..... και τη
Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Φεβρουαρίου 2018
για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

κατοίκου Δ.Κ. Ορμύλιας Χαλκιδικής, του Δήμου Πολυγύρου, με Α.Φ.Μ.
της Δ.Ο.Υ. Πολυγύρου, ο οποίος παραστάθηκε δια του
πληρεξουσίου δικηγόρου του Νικήτα Σταμπουλίδη (ΑΜ 174 Δ.Σ. Χαλκιδικής).

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΩΝ, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι
μετά από νόμιμη κλήτευσή της:

1) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία <
>, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου 40 και διατηρεί
υποκατάστημα στον Πολύγυρο Χαλκιδικής και εκπροσωπείται νόμιμα.
Παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της

2) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία <
:»», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Πανεπιστημίου αρ.21-23 και
διατηρεί υποκατάστημα στον Πολύγυρο Χαλκιδικής νομίμως
εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε στη δίκη
από πληρεξούσιο δικηγόρο.

3) ..... , που
εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου 40 και διατηρεί υποκατάστημα στον
Πολύγυρο Χαλκιδικής και εκπροσωπείται νόμιμα από το υποκατάστημά του
στον Πολύγυρο Χαλκιδικής. Παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου
της ..... (Α.Μ. 53 Δ.Σ. Χαλκιδικής).

4) „ νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε στη δίκη από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Ο αιτών με τη με αριθμό _____ ρησή του που απευθύνεται στο παρόν Δικαστήριο, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή. Για τη συζήτηση της ανωτέρω αίτησης ορίσθηκε δικάσιμος η 22.3.2017 και μετά από αναβολή αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε και συζητήθηκε.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο στη σειρά της και κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν στο ακροατήριο.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Μετά την παραίτηση του αιτούντος από το δικόγραφο της ένδικης αίτησης με τις νομοτύπως κατατεθείσες προτάσεις του, αλλά και με δήλωσή του στα πρακτικά της δίκης ως προς τη Δ.Ο.Υ. Πολυγύρου Χαλκιδικής και, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις των αρθ. 106, 294, 295 και 297 ΚΠολΔ, η εξαιτίας της ένδικης αίτησης δίκη πρέπει να κηρυχθεί καταργημένη ως προς τη μετέχουσα αυτή.

Από την υπ' αριθ. 6822Δ'/15.6.2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Θεσσαλονίκης Νικου Αγ.Δημητριάδη, που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο αιτών, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση επιδόθηκε νομότυπα κι εμπρόθεσμα στην δεύτερη (2^η) από τις πιστώτριες τράπεζες, για την αρχικώς προσδιορισθείσα δικάσιμο της 22.3.2017, οπότε και αναβλήθηκε για αυτήν που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης. Η ανωτέρω πιστώτρια τράπεζα όμως δεν εμφανίστηκε στη δικάσιμο αυτή κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το δικαστήριο ωστόσο,

πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να είχε εμφανιστεί (άρθρο 754 παρ. 2 του ΚΠολΔ), καθόσον η ένδικη υπόθεση είναι μη γνήσια υπόθεση εκούσιας δικαιοδοσίας και εφαρμόζεται εν προκειμένω η διάταξη του άρθρου 226 παρ. 4 εδ. δ' ΚΠολΔ, σύμφωνα με την οποία επί αναβολής της συζήτησης η εγγραφή στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, διότι συμβιβάζεται με την αληθή φύση της ένδικης υπόθεσης ως διαφοράς ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 741 ΚΠολΔ, ΜΠρΞανθ 42/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), χωρίς η πιστώτρια αυτή να θεωρείται πως αντιπροσωπεύεται από τους λοιπούς παριστάμενους πιστωτές. Και αυτό παρά το γεγονός, ότι στη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων ο δεσμός που συνδέει τους πιστωτές του αιτούντος - οφειλέτη, ενόψει του ότι η ισχύς της αποφάσεως που θα εκδοθεί εκτείνεται σε όλους τους «μετέχοντες στη δίκη» πιστωτές, είναι αυτός της αναγκαστικής παθητικής ομοδικίας (άρθρο 76 παρ. 1 περ. β' του ΚΠολΔ). Και αυτό διότι στην εκούσια δικαιοδοσία - κατά την ορθότερη γνώμη - δεν εφαρμόζεται, όπως στην αμφισβητούμενη, η διάταξη του άρθρου 76 παράγραφος 1 εδάφιο τελευταίο του ΚΠολΔ, κατά την οποία «οι ομόδικοι που μετέχουν νόμιμα στη δίκη ή έχουν προσεπικληθεί, αν δεν παραστούν, θεωρούνται ότι αντιπροσωπεύονται από εκείνους που παρίστανται», καθόσον η έκταση του επηρεασμού στις έννομες σχέσεις του αιτούντος και των άλλων ενδιαφερομένων είναι διάφορη (Β. Βαθρακοκοίλης- «Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση του ΚΠολΔ», τ. Δ", έκδοση 1996, άρθρο 754 αριθ. Ια'). Ειδικά, στο ν. 3869/2010 - όπου συντρέχουν αντίθετα συμφέροντα των πιστωτών - δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η ανωτέρω διάταξη (σχετ. Π. Αρβανιτάκης: «Η εκούσια δικαιοδοσία ως διαδικαστικό πλαίσιο του Ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», περ. αριθ. 4.2, Γ. Ευστρατιάδης: «Ν. 3869/2010 (ΦΕΚ Α' 130/3-8-2010): Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις», σελ. 6, εισήγηση σε σεμινάριο επιμορφώσεως Ειρηνοδικών στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, κατά την 29^η - 30^η/9/2010, Πρβλ. και ΑΠ 98/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Η διαδικασία του ν. 3869/2010 είναι έντονα προσωποπαγής, τόσο ως προς τις προϋποθέσεις υπαγωγής και ρύθμισης, όσο και ως προς τις συνέπειες

υπαγωγής και ρύθμισης (ΕιρΠατρ 9/2012 ΝΟΜΟΣ, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων Ν. 3869/2010, Αθανασίου Κρητικού, α' έκδοση σελ. 179, Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, Ιακ. Βενιέρη-Θεοδ. Κατσά, β' έκδοση σελ. 554, με τις εκεί παραπομπές σε νομολογία). Ο οφειλέτης είναι αυτός που υπάγεται στη διαδικασία του ν.3869/2010 και απολαμβάνει τις συνέπειες αυτής και όχι οι απαιτήσεις του. Εξάλλου, κατά τη διατύπωση του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3869/2010, για να μπορεί να επωφεληθεί ο οφειλέτης από τη ρύθμιση του νόμου, που θα τον οδηγήσει σε ρύθμιση των οφειλών του και απαλλαγή από αυτές, θα πρέπει η αδυναμία αυτή να μην οφείλεται σε δόλο του οφειλέτη. Δεν επιδιώκεται η ένταξη στην διαδικασία του ν. 3869/2010 οφειλετών, οι οποίοι καρπώθηκαν οφέλη από την υπερχρέωσή τους, έχοντας εξαρχής σκοπό να υπαχθούν στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του νόμου ή βρέθηκαν σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών από έντονη δική τους υπαιτιότητα. Πότε συμβαίνει αυτό είναι ζήτημα συγκεκριμένης περίπτωσης και με την απόδειξη του βαρύνεται ο πιστωτής, που προβάλλει την σχετική ένσταση. Ο δόλος του οφειλέτη πρέπει να αναφέρεται στην πρόκληση μόνιμης αδυναμίας εξοφλήσεως των χρεών. Ως δόλος νοείται η γνώση και η επιθυμία παραγωγής ενός παρανόμου συνήθως αποτελέσματος. Ο δόλος δύναται ωστόσο να είναι και ενδεχόμενος, όταν ο πράττων απλώς προβλέπει το παράνομο αποτέλεσμα ως ενδεχόμενο και παρά ταύτα το αποδέχεται. Σε κάθε περίπτωση ο δόλος του οφειλέτη πρέπει να αναφέρεται στην πρόκληση μόνιμης αδυναμίας εξοφλήσεως των χρεών. Στην περίπτωση του ενδεχόμενου δόλου ο πράττων προβλέπει και αποδέχεται το παράνομο αποτέλεσμα και αυτή ακριβώς η αποδοχή του παρανόμου αποτελέσματος υποδηλώνει μια πιο χαλαρή μεν (σε σχέση με την ύπαρξη άμεσου δόλου), αλλά πάντως υπαρκτή βούληση του αιτούντος με το συγκεκριμένο παράνομο αποτέλεσμα, στοιχείο που εν προκειμένω επαρκεί για τη θεμελίωση ενδεχόμενου δόλου από την πλευρά του αιτούντος. Περίπτωση ενδεχομένου δόλου συντρέχει όταν ο οφειλέτης συμφωνεί με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, γνωρίζοντας ότι ο υπερδανεισμός του σε συνδυασμό με το περιορισμένο και αμετάβλητο του εισοδήματός του θα τον οδηγούσε σε

κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα δέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό. Δόλο κατά συνέπεια συνιστά η περίπτωση εκείνη κατά την οποία ο οφειλέτης επιδοκιμάζει, δηλαδή προβλέπει το αποτέλεσμα ως ενδεχόμενο και τελικά το αποδέχεται. Πρέπει επίσης να γίνει δεκτό, ότι αρκεί και απαιτείται η πρόβλεψη και η αποδοχή του παρανόμου αποτελέσματος σε γενικές γραμμές και κατά τα γενικά ουσιώδη γνωρίσματά του. Η ακριβής έκταση της ζημίας, οι λεπτομέρειες ή οι ιδιότητες του προσβαλλομένου αγαθού και οι λοιπές περιστάσεις που καθορίζουν το μέγεθος της προσβολής δεν χρειάζεται να προβλέπονται σαφώς τουλάχιστον στο βαθμό που δεν ανάγονται από το νόμο σε κρίσιμα για την ύπαρξη της ευθύνης περιστατικά (Ειρ Αθ 209 και 210/2012 και 257/2012 και Αθ.Κρητικού, Ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, γ' έκδοση σελ.50 κεπ). Τέλος, κατά την εξέταση της υπαιτιότητας του οφειλέτη ως προς την περιέλευση του σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και εξωγενείς παράγοντες που δεν μπορούσε αυτός να προβλέψει ή αποτρέψει. (βλ. και Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, Ιακ. Βενιέρη-Θεοδ. Κατσά, β' έκδοση σελ. 93).

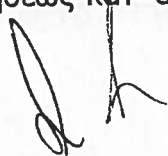
Με την υπό κρίση αίτηση, ο αιτών επικαλούμενος ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τους καθ' ων η αίτηση πιστωτές του που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί τη διευθέτησή τους από το Δικαστήριο, ώστε να επέλθει μερική απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών του έναντι αυτών, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση, που εκθέτει αναλυτικά, καθώς και να εξαιρεθεί από την εκποίηση η αναφερόμενη στην αίτηση ακίνητη περιουσίας του καθώς και το όχημά του. Μ' αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση, παραδεκτά και αρμόδια εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρ. 3 Ν.3869/2010). Για το παραδεκτό της έχει προσκομισθεί νομίμως και εμπροθέσμως η από 1.6.2016 υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων α) της περιουσίας του και των εισοδημάτων του, β) των πιστωτών και των

απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, καθώς και της μη υπάρξεως μεταβιβάσεων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του κατά την τελευταία τριετία. Επιπλέον, έχει επιδοθεί στην εγγυήτρια Δήμητρα Μπαραχάνου του Μόσχου και της Μαρίας, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ.6825Δ'/15.6.2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης Νίκου Αγ.Δημητριάδη. Μετά δε την παραλαβή και πρωτοκόλληση της αίτησης από τη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και αφού διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχουν τυπικές ελλείψεις, ανοίχτηκε φάκελος για την τήρηση των εγγράφων και ορίσθηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας, καθώς και δικάσιμος για τη συζήτηση της επικύρωσης του προδικαστικού συμβιβασμού, ο οποίος απέτυχε, καθώς χορηγήθηκε η υπ' αριθ. 54/2016 Προσωρινή Διαταγή της Ειρηνοδίκη αυτού του Δικαστηρίου. Σε κάθε περίπτωση το αίτημα, να επικυρωθεί το σχέδιο διευθετήσεως, κατ' άρθρο 7 του Ν.3869/2010, είναι μη νόμιμο, αφού η επικύρωση του σχεδίου αυτού από τους διαδίκους, δεν αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας αυτών, στην περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθετήσεως οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης, αφού διαπιστώσει την, κατά τα ανωτέρω, επίτευξη συμβιβασμού, με απόφασή του, επικυρώνει το σχέδιο ή το τροποποιημένο σχέδιο, το οποίο, από την επικύρωσή του, αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Το Δικαστήριο, στο δικονομικό στάδιο από την κατάθεση της αιτήσεως στη Γραμματεία του Δικαστηρίου μέχρι την συζήτηση, δεν έχει την εξουσία να υποχρεώσει σε συμβιβασμό τους διαδίκους ή τους πιστωτές τους και, συνεπώς, το εν λόγω αίτημα δεν έχει νόμιμη βάση και πρέπει να απορριφθεί. Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση των αιτούντων, ούτε έχει εκδοθεί προγενέστερη απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών του με απαλλαγή του από υπόλοιπα χρεών στο παρόν Δικαστήριο ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, (σχ. η υπ' αριθ. 1377/23.5.2018 βεβαίωση της γραμματέως του Ειρηνοδικείου Αθηνών). Η αίτηση, στην οποία περιλαμβάνονται και τα στοιχεία του άρθρου 4 παρ. 1 Ν.

3869/2010, είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8, 9 και 11 του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα της ΥΠΟΠΑΡ.Α.4 του άρθρου 2 του Ν.4336/2015 (Φ.Ε.Κ. Α' 94/14.8.2015), που καταλαμβάνει, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 2 της ΥΠΟΠΑΡ.Α.4 του άρθρου 2 του Ν.4336/2015 (Φ.Ε.Κ. Α 94/14.8.2015) τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του και με το αρθρ. 14 του Ν.4346/2015, που τροποποίησε τις προϋποθέσεις για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας των οφειλετών, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2016 μέχρι και 31.12.2018. Το αίτημα αυτής να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση και την προσήκουσα εκτέλεση της δικαστικής ρύθμισης των χρεών του, ο αιτών απαλλάσσεται από το υπόλοιπο αυτών, ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις, για το λόγο δε αυτό θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 11 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, το αίτημα απαλλαγής από κάθε υπόλοιπο οφειλής αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αιτήσεως του οφειλέτη-αιτούντος, η οποία υποβάλλεται στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση από αυτόν όλων των υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αιτήσεως του άρθ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010. Η αίτηση για απαλλαγή από τα υπόλοιπα χρεών κοινοποιείται στους πιστωτές (αρθρ. 11 παρ. 1 του Ν.3869/2010) και επ' αυτής το Δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία πιστοποιεί την απαλλαγή του οφειλέτη από το υπόλοιπο των οφειλών. Άλλωστε, στην παρούσα περίπτωση δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθ. 69 ΚΠολΔ, ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτά (ΕιρΚορινθ 258/2016, Ειρ. Ρόδου 19/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Νόμιμο κρίνεται και το αίτημα να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων, καθώς στη διαδικασία του Ν. 3869/2010, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται (αρθρ. 8 παρ. 6 εδ. β' του Ν.3869/2010). Κατά τα λοιπά πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα μετά και την καταβολή των νομίμων τελών της συζήτησης. Η υπό κρίση αίτηση είναι ορισμένη, απορριπτομένης της σχετικής ένστασης αοριστίας των καθ'ων πιστωτών, καθώς από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 111 παρ. 2, 117, 118 και 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι το δικόγραφο της αίτησης

πρέπει να περιέχει, εκτός των άλλων, ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς, καθώς και σαφή έκθεση των γεγονότων που δικαιολογούν το αίτημα της. Αν στο δικόγραφο της αίτησης δεν περιέχονται όλα τα στοιχεία που κατά το νόμο είναι αναγκαία για το δικαίωμα που αξιώνεται ή περιέχονται ασάφειες και ελλείψεις, τότε η έλλειψη αυτή καθιστά την αίτηση απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω της αοριστίας της, η αοριστία δε αυτή λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως, καθόσον αφορά τη δημόσια τάξη. Ειδικότερα, για το ορισμένο της ένδικης αίτησης κατά άρθρο 4 ν. 3869/2010 πρέπει απαραίτητα να αναφέρεται στο δικόγραφο της «...α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των κάθε φύσης εισοδημάτων του ιδίου και του συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, που να λαμβάνει με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών, όσο και την περιουσία, τα εισοδήματα και την οικογενειακή κατάσταση του οφειλέτη». Πέραν αυτών η αίτηση για λόγους ορισμένου πρέπει να αναφέρει ότι ο αιτών είναι α) φυσικό πρόσωπο, β) που δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, γ) έχοντας περιέλθει σε μόνιμη και γενική (όχι απλή) αδυναμία πληρωμής, δ) επ' αφορμή έστω και μιας ληξιπρόθεσμης οφειλής. Επίσης, ο οφειλέτης πρέπει να αναφέρει το είδος του επαγγέλματος του, προκειμένου να αξιολογηθεί αν έχει πτωχευτική ικανότητα, καθώς και το συνολικό ύψος των βιοτικών του αναγκών, χωρίς να αναφέρονται επακριβώς τα επιμέρους στοιχεία του κόστους κάλυψης των αναγκών. Δεν υπάρχει υποχρέωση να αναφέρει πώς περιήλθε σε οικονομική αδυναμία, ούτε το γεγονός ότι έχει περιέλθει χωρίς δόλο σε αυτήν την κατάσταση, αφού κατά άρθρο 338 ΚΠολΔ είναι κάτι που πρέπει να αποδείξουν και επικαλεστούν οι πιστωτές. Πέραν δε των παραπάνω στοιχείων, ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για το ορισμένο της εν λόγω αίτησης (Κρητικός ρύθμιση ν. 3869/2010 σελ. 64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμ. 64-Ανάτυπο σελ. 1477, ΕιρΘηβ 2/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΠεριστ 36/2012, ΕιρΘεσ 5105/2011, ΕιρΘεσ 6546/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η ένδικη αίτηση περιέχουσα όλα τα ανωτέρω στοιχεία είναι επομένως επαρκώς ορισμένη. Επιπλέον, η α' καθ' ής πρότεινε την ένσταση της καταχρηστικής ασκήσεως της υπό κρίση αιτήσεως κατ' άρθρο 281 Α.Κ. Σύμφωνα με την α' καθ' ής ο αιτών αιτείται τη

διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους των χρεών του. Η ένσταση αυτή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθόσον τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά και αληθή υποτιθέμενα, δεν πληρούν το πραγματικό του κανόνα δικαίου του άρθρου 281 Α.Κ. Να σημειωθεί ότι η ενάσκηση νομίμου δικαιώματος εκ μέρους του αιτούντος εντός των πλαισίων που προδιαγράφονται στο νόμο δεν μπορεί να θεωρηθεί καταχρηστική, ενώ το Δικαστήριο είναι αυτό που κρίνει μη εύλογο και αποδεκτό το σχέδιο αποπληρωμής του οφειλέτη, επεμβαίνει και διαμορφώνει αυτό αποκλίνοντας από τα αιτηθέντα (Ειρ Νικ 4/2014, ΕιρΠατρ 52/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ βλ. και Ι.Βενιέρης –Θεοδ Κατσάς οπ σελ.179). Περαιτέρω, με τις διατάξεις του Ν. 4336/2015 που τροποποίησαν αυτές του Ν. 3869/2010 ως ίσχυε, δίδεται πλέον η δυνατότητα στους οφειλότες να υπαγάγουν, μεταξύ άλλων, και τις οφειλές τους προς το Δημόσιο, τα ασφαλιστικά ταμεία, τους Ο.Τ.Α. με την προϋπόθεση ότι οι οφειλές αυτές, όπως και οι υπόλοιπες: α) δεν έχουν αναληφθεί ή βεβαιωθεί το τελευταίο έτος πριν την κατάθεση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρ. 4, β) δεν δημιουργήθηκαν από αδίκημα που τελέσθηκε από τον οφειλέτη με δόλο ή βαριά αμέλεια, γ) δεν συνίστανται σε διοικητικά πρόστιμα ή χρηματικές ποινές και δ) δεν αφορούν στην υποχρέωση διατροφής συζύγου ή ανηλίκου τέκνου (βλ. αρθρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του Ν. 4336/2015). Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.2 ν. 3869/2010 στο πεδίο εφαρμογής του εμπίπτουν οι ασφαλιστικές οφειλές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, όπως έχουν διαμορφωθεί με βάση τις προσαυξήσεις και τους τόκους εκπρόθεσμης καταβολής. Με τη διάταξη αυτή δε ρυθμίζονται ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης, αλλά διευρύνεται απλώς ο αριθμός των υπαγομένων στη διαδικασία του νόμου απαιτήσεων με την ένταξη νέων κατηγοριών χρεών, τα οποία με την αρχική του μορφή εξαιρούνταν της ενταξιακής διαδικασίας. Επιπλέον, κάθε οφειλή προς το Δημόσιο που προκύπτει από βεβαίωση εν ευρεία ή εν στενή εννοία μπορεί να υπαχθεί στο νόμο 3869/2010 και όχι μόνο χρέη που προκύπτουν από εκτελεστούς τίτλους του Δημοσίου. Μάλιστα ο νομοθέτης, αποκλίνοντας από το συλλογικό χαρακτήρα της διαδικασίας που διέπεται από την αρχή της υποχρεωτικής καθολικότητας, δίνει στο δανειολήπτη δυνατότητα επιλογής της ρύθμισης που

θα ακολουθήσει, θεσπίζοντας όμως παράλληλα την αρχή του ασυμβίβαστου αναφορικά με τα θεσμικά πλαίσια διευθέτησης οφειλών, σύμφωνα με την οποία ο οφειλέτης, για να υπαχθεί στη ρύθμιση του ν. 3869/2010, πρέπει να εγκαταλείψει τυχόν ρύθμιση οφειλών του σε άλλο θεσμικό πλαίσιο. Ο γ' καθ'ού οργανισμός κοινωνικής ασφάλισης πρότεινε την ένσταση αντισυνταγματικότητας των διατάξεων του ν.4336/2016, δυνάμει των οποίων περιλήφθηκαν στο πεδίο εφαρμογής του ν.3869/2010 και οι ασφαλιστικές εισφορές προς ασφαλιστικά ταμεία. Επομένως ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτός ως νόμω αβάσιμος, σύμφωνα με την ως άνω μείζονα σκέψη. Επιπλέον, αμφότεροι οι καθ'ών που παραστάθηκαν στη δίκη προέβαλαν την ένσταση της εμπορικής ιδιότητας στο πρόσωπο του αιτούντος, καθώς και την ένσταση της δόλιας περιέλευσης σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, ενώ η α' καθ'ης πρότεινε και τη ένσταση της έλλειψης μόνιμης αδυναμίας πληρωμών στο πρόσωπο του αιτούντος. Άπασες οι ως άνω ενστάσεις είναι βάσιμες και θα εξετασθούν περαιτέρω στην ουσία τους.

Από την εκτίμηση του συνόλου των αποδεικτικών μέσων, καθώς και όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, τα οποία λαμβάνονται υπόψη για συναγωγή αποδείξεων και δικαστικών τεκμηρίων και από τα οποία κανένα δεν παραλείπεται για την ουσιαστική διάγνωση της υπό κρίση υπόθεσης, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών είναι 58 ετών (ημ.γενν. 21.2.1960) και είναι παντρεμένος με την Σταματία Μπαραχάνου του Μόσχου και της Μαρίας, ηλικίας 54 ετών (ημ.γενν.21.6.1964). Το ζευγάρι έχει αποκτήσει δυο τέκνα, τον Γεώργιο (ημ. γενν.27.1.1985) και το Μόσχο (ημ. γενν.21.4.1990), έναντι των οποίων ο αιτών δεν υπέχει υποχρέωση διατροφής. Ο αιτών είναι αρτοποιός και διατηρεί ατομική επιχείρηση στην Ορμύλια Χαλκιδικής. Η σύζυγός του ασχολείται με τα οικιακά, ενώ όταν είναι απαραίτητο τον βοηθά στην εργασία του στο αρτοποιείο Εξάλλου η σύζυγός του αποκομίζει το ποσό των 150,00 ευρώ το μήνα, εργαζόμενη περιστασιακά ως καθαρίστρια, χωρίς ωστόσο να ασφαλιζεται.. Το οικονομικό έτος 2005 (εισοδήματα 2006) το ετήσιο εισόδημα του αιτούντος ανερχόταν σε 11.113,33€ (6.267,12€ από γεωργικές επιχειρήσεις και 4.846,21€ από εμπορικές επιχειρήσεις), ενώ τα ακαθάριστα

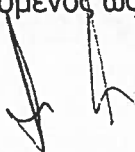
έσοδα της ατομικής του επιχείρησης ανέρχονταν στο ποσό των 14.153,02€ και της συζύγου του στο ποσό των 1.305,84€ από γεωργικές επιχειρήσεις. Το οικονομικό έτος 2007 (εισοδήματα 2006) το ετήσιο εισόδημά του ανερχόταν σε 9.545,24€ (6.161,64 από γεωργικές επιχειρήσεις και 3.383,60€ από εμπορικές επιχειρήσεις) με ακαθάριστα έσοδα ατομικής επιχείρησης ανερχόμενα στο ποσό των 13.260,40€ και της συζύγου του ανερχόταν σε 1.305,84€ από γεωργικές επιχειρήσεις, το οικονομικό έτος 2008 (εισοδήματα 2007) ο αιτών δήλωσε το ποσό των 5.268,23€ από εμπορικές επιχειρήσεις, με ακαθάριστα έσοδα ατομικής επιχείρησης ανερχόμενα στο ποσό των 15.941,25€ και της συζύγου του ανερχόταν στο ποσό των 7.499,90 προερχόμενο από γεωργικές επιχειρήσεις. Το οικονομικό 2009 (εισοδήματα 2008) δήλωσε το ποσό των 4.773,51€ από γεωργικές επιχειρήσεις, η δε επιχείρηση είχε ζημία ύψους 224,68€, με ακαθάριστα έσοδα ύψους 11.677,89€ και η σύζυγός του είχε έσοδα από γεωργικές επιχειρήσεις ύψους 1.968,61€, το οικονομικό έτος 2010 (εισοδήματα 2009) ο αιτών δήλωσε το ποσό των 7.746,23€ (4.773,51€ από γεωργικές επιχειρήσεις και 2.972,72€ από εμπορικές επιχειρήσεις) με ακαθάριστα έσοδα ατομικής επιχείρησης ύψους 13.205,61€ και της συζύγου του στο ποσό των 1.968,61 από γεωργικές επιχειρήσεις, το οικονομικό έτος 2011 (εισοδήματα 2010) δήλωσε το ποσό των 10.959,96€ (4.771,44€ από γεωργικές επιχειρήσεις και 6.188,52€ από εμπορικές επιχειρήσεις), με ακαθάριστα έσοδα ατομικής επιχείρησης ανερχόμενα στο ποσό των 19.227,12€, ενώ η σύζυγός του είχε έσοδα ύψους 1.715,10€ από γεωργικές επιχειρήσεις, το οικονομικό έτος 2012 (εισοδήματα 2011) το εισόδημά του του ήταν μηδενικό, με ζημία επιχείρησης ύψους 1.936,12€ και με ακαθάριστα έσοδα ατομικής επιχείρησης ύψους 10.835,15€, η δε σύζυγος δήλωσε το ποσό των 129,32€ από γεωργικές επιχειρήσεις, το οικονομικό έτος 2013 (εισοδήματα 2012) το ετήσιο εισόδημά του ήταν ομοίως μηδενικό με ζημία επιχείρησης ανερχόμενη στο ποσό των 2.894,94€ και με ακαθάριστα έσοδα αυτής ανερχόμενα στο ποσό των 9.066,18€, η δε σύζυγος δήλωσε το ποσό των 124,54€ από γεωργικές επιχειρήσεις, το φορολογικό έτος 2014 (εισοδήματα 2014) ο αιτών είχε μηδενικά εισοδήματα, με ζημία επιχείρησης ύψους 1.321,26€ και ακαθάριστα εισοδήματα αυτής ύψους

6.453,95€, ενώ και η σύζυγος δεν εμφανίζει καθόλου εισοδήματα, το φορολογικό έτος 2015 (εισοδήματα 2015) ο αιτών δήλωσε το ποσό των 224,17€ από επιχειρηματική δραστηριότητα, με ακαθάριστα έσοδα επιχειρηματικής δραστηριότητας, ανερχόμενα στο ποσό των 7.331,76€, ενώ η σύζυγός του δήλωσε 0,01€ από μερίσματα- τόκους, κατά το φορολογικό έτος 2016 (εισοδήματα 2016) είχε εισοδήματα ύψους 174,47€ (0,59€ από μερίσματα και 173,88€ από επιχειρηματική δραστηριότητα), με ακαθάριστα έσοδα ατομικής επιχείρησης ύψους 9.068,65€, ενώ η σύζυγος δήλωσε 0,01€ από μερίσματα - τόκους. Και τέλος, κατά το φορολογικό έτος 2017 (εισοδήματα 2017) τα εισοδήματα του ανέρχονταν στο ποσό των 1,45€, προερχόμενα από μερίσματα -τόκους εμφάνισε ζημία ύψους 2.028,52€, με ακαθάριστα έσοδα ατομικής επιχείρησης ύψους 7.125,84€, η δε σύζυγος δήλωσε 0,01€ από μερίσματα-τόκους. Επιπλέον, η σύζυγος του αιτούντος έλαβε για το έτος 2017 το χρηματικό ποσό των 1.700,00 ευρώ από την καλλιέργεια των ελαιώνων της και πώλησε 100 κιλά ελαιόλαδο συνολική αξίας 350,00 ευρώ, ενώ έλαβε και το ποσό των 450,00 ευρώ από την επιδότηση της ελιάς και συνολικά για το έτος 2017 έλαβε το ποσό των 2.500,00. Όσον αφορά στην ακίνητη περιουσία του, ο αιτών είναι κύριος νομέας και κάτοχος ενός διαμερίσματος κειμένου στον άνωθεν του ισογείου πρώτο τυπικό (α') όροφο εμβαδού 100,10 τ.μ. αποτελούμενο από δύο δωμάτια κουζίνα σαλοτραπεζαρία, λουτρό, χωλ και διάδρομο, στο οποίο αντιστοιχεί και αναλογεί ποσοστό επί του όλου οικοπέδου και των υπολοίπων κοινοχρήστων χώρων μερών και εγκαταστάσεων της οικοδομής 50% εξ αδιαίρετου, διεπόμενο από τις διατάξεις του ν.3741/29 και των άρθρων 1002 και 1117 ΑΚ. Το διαμέρισμα αυτό βρίσκεται σε μια δώροφη οικοδομή, κείμενη σε ένα οικόπεδο εντός του οικισμού της πρώην Κοινότητας Ορμύλιας και νυν ομώνυμου Δημοτικού Διαμερίσματος του διευρυμένου Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής και Περιφέρειας Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Πολυγύρου έκτασης 125,00 τ.μ., οριζόμενο γυρωθεν ανατολικά με ιδιοκτησία Χρήστου Οικονομούδη και με οικόπεδο ιδιοκτησίας Άγγελου Μπουζή, βόρεια με οικία Χρήστου Οικονομούδη, νότια με οικόπεδο Άγγελου Μπουζή και δυτικά με ιδιοκτησία Σαραφιανού Χλιούμη και με κοινοτική οδό. Το ακίνητο αυτό

περιήλθε στον αιτούντα δυνάμει του υπ' αριθ. 655/15.12.1997 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Πολυγύρου Αννέτας Σαμαράς-Κατσάνου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Πολυγύρου στον τόμο 44 και με αριθμό 108, αποτελεί δε την κύρια κατοικία του αιτούντος και της οικογένειάς του. Η αντικειμενική του αξία ανέρχεται στο ποσό των 44.932,39 ευρώ. (σχ. φύλλο υπολογισμού αξίας ακινήτου). Επί του ακινήτου αυτού υφίσταται προσημείωση υποθήκης συνολικού ποσού 36.000,00 ευρώ, η οποία ενεγράφη την 12.4.2006 στον τόμο 61 και με αριθμό 132 των βιβλίων Υποθηκών του Υποθηκοφυλακείου Πολυγύρου Χαλκιδικής, δυνάμει της υπ' αριθ. 624/06 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής. Είναι επίσης ψιλός κύριος ενός ισογείου καταστήματος εμβαδού 122,10 τ.μ., που περιλαμβάνει ενιαίο χώρο – φούρνο, πρατήριο, αποθήκη, βοηθητικό χώρο και τουαλέτα, στο οποίο αντιστοιχεί και αναλογεί ποσοστό εξ αδιαιρέτου επί του όλου οικοπέδου και των υπολοίπων κοινοχρήστων χώρων μερών και εγκαταστάσεων της οικοδομής 50% εξ αδιαιρέτου. Το ακίνητο αυτό περιήλθε στον αιτούντα δυνάμει του υπ' αριθ 655/15.12.1997 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Πολυγύρου Αννέτας Σαμαρά- Κατσιάνου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Πολυγύρου στον τόμο 44 και με αριθμό 108. Το κατάστημα αυτό αποτελεί τον ισόγειο όροφο της ανωτέρω οικοδομής και σε αυτό βρίσκονται οι εγκαταστάσεις του αρτοποιείου και το πρατήριο πώλησης του άρτου, ανεγέρθη δε δυνάμει της υπ' αριθ 246/2603-1974 άδειας της Πολεοδομίας Πολυγύρου. Επίσης διαθέτει κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή ένα οικόπεδο 200,00 τ.μ. στην πρώην κοινότητα Ορμύλιας και νυν ομώνυμου Δημοτικού Διαμερίσματος Ορμύλιας, του διευρυμένου Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής που απέκτησε άτυπα το έτος 1997 από γονική παροχή της μητέρας του. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη Δήλωση Ενιαίου Φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων έτους 2017 και από το Ε9 έτους 2016, ο αιτών διαθέτει τα εξής αγροτεμάχια στο Δήμο Ορμύλιας: 1) αγροτεμάχιο στη θέση Νουρούγια, με ποσοστό συνιδιοκτησίας 37,50%, 2) αγροτεμάχιο στη θέση Γκρίντισι, με ποσοστό συνιδιοκτησίας 37,50%, 3) αγροτεμάχιο στη θέση Ζωγραφίτικο, με ποσοστό κυριότητας 100%, 4) αγροτεμάχιο στη θέση Σπάνια με ποσοστό κυριότητας 100%, 5) αγροτεμάχιο

στη θέση Τζέσμα, με ποσοστό κυριότητας 100% και 6) αγροτεμάχιο στη θέση Στάφνη, με ποσοστό κυριότητας 100%. Τέλος είναι κύριος νομέας και κάτοχος ενός φορτηγού, μη ανατρεπομένου οχήματος, μάρκας ΦΙΑΤ, 1461 κ.ε., μοντέλο έτους 1992, με αριθμό κυκλοφορίας ΧΚΒ 6009, του οποίου την αξία το Δικαστήριο προσδιορίζει σε 1.200,00 ευρώ, το οποίο χρησιμοποιεί προς εξυπηρέτηση της επιχείρησης αρτοποιείου που διαθέτει, ήτοι προς μετακίνηση των αρτοσκευασμάτων προς τους διάφορους αγοραστές. Η σύζυγός του έχει στην κυριότητά της τα εξής αγροτεμάχια: 1) αγροτεμάχιο - ξερικό ελαιώνα στην δημοτική ενότητα Ορμύλιας του Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής στην περιοχή «Αδημνιανός», έκτασης 4.000,00 τ.μ. αξίας 4.000,00 ευρώ, 2) αγροτεμάχιο ξερικό - ελαιώνα στην δημοτική ενότητα Ορμύλιας του Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής, στην περιοχή «Γούναρη Λάκκος», έκτασης 5.500,0 τ.μ. περίπου, αξίας 4.500,00 ευρώ και 3) αγροτεμάχιο ξερικό - ελαιώνα στην δημοτική ενότητα Ορμύλιας του Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής στην περιοχή Αι Βασίλης, έκτασης 4000,00 τ.μ. Επιπλέον, η σύζυγός του έχει στην κυριότητά της ένα επιβατηγό όχημα μάρκας ΣΕΑΤ, τύπου ΛΕΟΝ, 1390 κ.ε., μοντέλο έτους 2000, με αριθμό κυκλοφορίας ΥΜΠ 3808. Η αναφορά στην περιουσιακή κατάσταση της συζύγου κρίνεται επιβεβλημένη, προκειμένου να διερευνηθεί εάν της αποφέρουν εισοδήματα, καθώς δεν επιβάλλεται εκ του νόμου η αναφορά στα περιουσιακά στοιχεία της συζύγου ή άλλων μελών οικογένειας, αφού αυτά δε ρευστοποιούνται (σχ.Υπερχ.Φυσικά Πρόσωπα,Ιακ. Βενιέρης -Θεοδ.Κατσάς, β' έκδοση σελ.164). Εν προκειμένω, όπως προέκυψε από τα εκκαθαριστικά σημειώματα του αιτούντος και της συζύγου του αυτά δεν της αποφέρουν σημαντικό εισόδημα. Πέραν των ανωτέρω δεν διαθέτει άλλη ακίνητη ή κινητή περιουσία, ούτε μετοχές ή μερίσματα ή ομόλογα, ούτε τραπεζικές καταθέσεις. Επιπλέον, ο αιτών και η σύζυγός του δεν έχουν προβεί σε μεταβίβαση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, την τελευταία τριετία (βλ. και την από 1.6.2016 προσκομιζόμενη από τον αιτούντα υπεύθυνη δήλωση). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο αιτών έλαβε ένα τουλάχιστον έτος πριν την υποβολή της υπό κρίση αιτήσεως, δάνεια από την α' πιστώτρια, όπως προκύπτει από την από 27.5.2016 βεβαίωση οφειλών: Ο αιτών, οφείλει ενεχόμενος ως οφειλέτης, α) δυνάμει της υπ' αριθ.00201223275220 σύμβασης

ρύθμισης οφειλών το συνολικό ποσό των 2.915,97€, που αναλύεται σε κεφάλαιο 2.846,14€, τόκους 69,83€ και μηδέν έξοδα, β) δυνάμει της υπ' αριθ. 200009260019000 σύμβασης πιστωτικής κάρτας οφείλει το συνολικό ποσό των 46,47€, το οποίο αναλύεται σε κεφάλαιο 16,71€, τόκους 22,96€ και 6,80 έξοδα, γ) δυνάμει της υπ' αριθ. 2707815 σύμβασης στεγαστικού δανείου, οφείλει το συνολικό ποσό των 24.399,77€, το οποίο αναλύεται σε κεφάλαιο 22.589,47€ τόκους 1.810,30€ και μηδέν έξοδα, δ) δυνάμει της υπ' αριθ. 47815 σύμβασης επιχειρηματικής πίστης στην οποία συνεβλήθη ως εγγυητής το συνολικό ποσό των 29.917,25€ (σχ. η επικαιροποιημένη βεβαίωση οφειλών με ημερομηνία 27.7.2016). Επιπλέον, από την υπ' αριθ 322/2017 απόφαση του Ειρηνοδικείου αυτού προκύπτει ότι η εγγυήτρια της οφειλής αυτής Δήμητρα Μπαραχάνου έχει υπαχθεί στο ν.3869/2010 και ήδη καταβάλλει για την οφειλή αυτή μηνιαίως το ποσό των 184,66 ευρώ. Στην β' πιστώτρια έχει την εξής οφειλή: δυνάμει της υπ' αριθ. 2069487129 σύμβασης καταναλωτικού δανείου οφείλει το συνολικό ποσό των 7.054,09€, το οποίο αναλύεται σε κεφάλαιο 6.591,20€, τόκους 462,89€ και μηδέν έξοδα. Στο γ' οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης Ο.Α.Ε.Ε. (νυν Ε.Φ.Κ.Α.) οφείλει το συνολικό ποσό των 58.841,33€ για χρονικό διάστημα από 11/2007-4/2016. (σχ. η υπ' αριθ. 891343/17.6.2016 έκθεση απόψεων υπηρεσίας). Από την επισκόπηση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων του αιτούντος, όπως αυτά προεκτέθησαν ανωτέρω, προκύπτει ότι τα εισοδήματα του αιτούντος παρουσιάζουν πτωτική πορεία,, ενώ από το έτος 2011 έως το έτος 2014 η ατομική επιχείρηση παρουσιάζει ζημία. Τα έτη 2015 έως 2017 δεν υπάρχει ζημία, καθώς πλέον εμφανίζονται κέρδη που ωστόσο είναι περιορισμένα και ο αιτών έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, απορριπτομένης της σχετικής ένστασης της α' καθ'ης. Όπως προειπώθηκε, η σύζυγός του αποκομίζει το ποσό των 150,00 ευρώ το μήνα, χωρίς ωστόσο να ασφαρίζεται, εργαζόμενη περιστασιακά ως καθαρίστρια. Η μόνιμη αδυναμία του δεν οφείλεται σε δόλο, ούτε ενδεχόμενο, καθόσον έως και το έτος 2010 τα εισοδήματα του ήταν τέτοια, ώστε να μπορεί ικανοποιεί τις δανειακές του υποχρεώσεις, και επιπλέον δεν προέβη σε αλόγιστο δανεισμό από πλείονα τραπεζικά ιδρύματα. Σε ό,τι αφορά την έκδοση καταναλωτικού δανείου ύψους 6.000,00 ευρώ από τη β καθ'ης, αυτό

εκδόθηκε ενώ ο αιτών είχε ρυθμίσει εξωδικαστικά τις δανειακές του υποχρεώσεις προς την α' καθ' ης. Περαιτέρω και παρά το γεγονός ότι διατηρεί επιχείρηση, μπορεί κατ' αρχήν να υπαχθεί στις διατάξεις του Ν.3869/2010, καθώς στη διαδικασία αυτή υπάγονται και οι μικρέμποροι, οι έμποροι δηλαδή, οι οποίοι διεξάγουν μικρού βεληνεκούς και χαμηλού τζίρου εμπορική δραστηριότητα, παρά το γεγονός ότι διενεργούν καταρχήν, εν γένει εμπορικές πράξεις, αφού διενεργούν μεν κατά σύνηθες επάγγελμα κάποιες από τις πράξεις του Β.Δ. του 1835, αλλά όχι με τέτοια ένταση και συχνότητα και κυρίως χωρίς ριψοκίνδυνη επενδυτική και κερδοσκοπική διαμεσολάβηση. Οι χαρακτηρισθέντες ως μικρέμποροι δεν έχουν εμπορική ιδιότητα ή εν πάση περιπτώσει δεν υφίστανται τις αρνητικές συνέπειες της εμπορικής ιδιότητας ως ασκούντες μικρεμπορία (βλ. σχετικά ΕφΑΘ 11433/1995 ΔΕΕ 1996, σελ. 490, ΓνωμΟΛΝΣΚ 90/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Περράκης Ευ., γενικό μέρος εμπορικού δικαίου, 1999, σελ. 253 κλη) και κατά συνέπεια το κρίσιμο είναι ότι μπορούν να υπαχθούν και αυτοί στο νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, αφού φυσικά επικαλεστούν και αποδείξουν οι ίδιοι την ιδιότητά τους ως μικρεμπόρων, όπως εν προκειμένω. Οι μικρέμποροι ξεχωρίζουν κατά κύριο λόγο από το ότι κατ' ουσίαν παρέχουν προσωπική εργασία με αντίτιμο κάποια αμοιβή ή με άλλα λόγια από το ότι κατ' ουσίαν αποτελούν πρόσωπα που ασκούν εμπορικές πράξεις και αποκομίζουν από αυτές κέρδος, το οποίο αποτελεί όμως περισσότερο αμοιβή του σωματικού τους κόπου και μόχθου και όχι αποτέλεσμα κερδοσκοπικών συνδυασμών. Σύμφωνα με τη θεωρία και τη νομολογία μάλιστα, στην έννοια της καταπόνησης εμπίπτει όχι μόνο η σωματική, αλλά και η πνευματική εργασία και εν γένει πας τρόπος επιδίωξης εισοδήματος και βιοπορισμού που εξομοιώνει κάποιον με ημερομίσθιο εργάτη. Οι μικρέμποροι διακρίνονται λοιπόν εν συντομία από το γεγονός ότι δεν αναλαμβάνουν επενδυτικό κίνδυνο, δεν έχουν σημαντικό επενδυμένο κεφάλαιο, δεν διέπονται από έκταση δραστηριότητας και δομή λειτουργίας που να παραπέμπουν σε εμπορική δραστηριότητα με σκοπό το κέρδος (πιο αναλυτικά, Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, σελ. 67 - 69, ΕιρΣπάρτης 45/1972, ΕΛΛΔνη 19721, σελ. 441, ΕιρΧανίων 101/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εν προκειμένω, ο αιτών

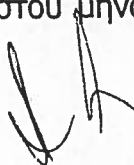
διατηρεί μια μικρή επιχείρηση παραγωγής και μεταπώλησης προϊόντων άρτου, η οποία ουδέποτε απασχόλησε προσωπικό, (η συζυγός του τον επικουρεί στη λειτουργία της επιχείρησης, όταν αυτός απουσιάζει) ούτε προέβη στη λήψη επιχειρηματικού δανείου. Επιπλέον η επιχείρηση αυτή δεν εμφάνισε ποτέ ιδιαίτερα μεγάλους τζίρους όπως αυτό προκύπτει από τα εκκαθαριστικά ετών 2005-2017. Στις οικογενειακές δαπάνες του αιτούντος περιλαμβάνονται οι απαιτούμενες για τη κάλυψη των βιοτικών αναγκών αυτού και της συζύγου του. Να σημειωθεί ωστόσο πως με τις προτάσεις του ο αιτών δήλωσε ότι κατά τη συζήτηση της ένδικης αίτησης αποκομίζει το ποσό των 650,00€ από την εργασία του και επομένως κατά το χρονικό αυτό σημείο το οικογενειακό του εισόδημα αγγίζει τα 1.000,00 ευρώ (650,00€ ο αιτών και 358,00€ η σύζυγός του). Το γεγονός αυτό δεν αναιρεί το ότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών, καθώς όλα τα προηγούμενα έτη τα εισοδήματά του δεν του επέτρεπαν να ανταποκρίνεται στις δανειακές του υποχρεώσεις, η βελτίωση δε των εισοδημάτων του, όπως εκτίθεται στις προτάσεις του, εξακολουθεί να μην του επιτρέπει να ανταποκρίνεται στο σύνολο των υποχρεώσεών του ή σε μεγάλο ποσοστό αυτών. Με βάση τα ανωτέρω, το ποσό που είναι αναγκαίο να δαπανάται μηνιαίως για την κάλυψη των παραπάνω βιοτικών αναγκών του ιδίου και της συζύγου του, όπως και οι ίδιος αναφέρει στις προτάσεις του, (Δ.Ε.Η., θέρμανση, ύδρευση, τηλεφωνία, διατροφή, ένδυση, υπόδηση), ανέρχεται στο ποσό των 700,00€, δεδομένου ότι δεν υπέχει υποχρέωση διατροφής στα τέκνα του που είναι ενήλικα και εργάζονται, ούτε υπάρχουν προβλήματα υγείας. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του ν.3869/2010 κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 2 και πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές ύψους 300,00 ευρώ για χρονικό διάστημα τριών ετών, αρχής γενομένης από τον πρώτο μετά την δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως μήνα, συμμετρως διανεμόμενο μεταξύ των δανειστών του. Συγκεκριμένα, από το ποσό των 300,00 Ευρώ στην πρώτη καθής αναλογεί ποσό $(27.362,21:93.257,63 \times 300,00=)$ 88,02€, στη δεύτερη καθ' ής ποσό $(7.054,09: 93.257,63 \times 300,00=)$ 22,69€ και στο γ' καθ' ου ποσό $(58.841,33: 93.257,63 \times 300=)$ 189,29€. Στην παρούσα ρύθμιση δεν θα υπαχθεί η υπό

στοιχ. δ' οφειλή προς τη πρώτη μετέχουσα πιστώτρια ανώνυμη τραπεζική εταιρία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», από δάνειο στο οποίο ο αιτών έχει συμβληθεί ως εγγυητής, διότι αυτό εξυπηρετείται κανονικά από τον πρωτοφειλέτη. (σχ.Πρ.Διατ.2913/2015 Ειρην Θεσσ,αδημ.). Τούτο διότι η παραπάνω λύση προκρίνεται ως δικαιοπολιτικά ορθότερη και σύμφωνη με τις αρχές του άρθ. 481 Α.Κ, διότι σε διαφορετική περίπτωση η πιστώτρια θα λάβει χρηματικό ποσό μεγαλύτερο της απαίτησής της. Σε περίπτωση που το εν λόγω δάνειο-οφειλή εμφανίσει στο μέλλον, για οποιονδήποτε λόγο, ληξιπρόθεσμες οφειλές, η παρούσα θα μπορεί κατόπιν αίτησης ή και αυτεπαγγέλτως να μεταρρυθμιστεί. Επίσης σε περίπτωση που κατά τη διάρκεια της περιόδου ρύθμισης περιέλθουν στον αιτούντα περιουσιακά στοιχεία αιτία θανάτου, υποχρεούται να διαθέσει για την ικανοποίηση των καθ'ών πιστωτών το ήμισυ της αξίας αυτών. Οφείλει επίσης να γνωστοποιεί μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του Δικαστηρίου κάθε μεταβολή κατοικίας ή εργασίας, αλλαγή εργοδότη, καθώς και κάθε αξιολογη βελτίωση των εισοδημάτων του αυτού και της συζύγου του, ή των περιουσιακών του στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 4 (βλ. αρθρ. 8 παρ. 2 και 3 του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει). Σε ό,τι αφορά ωστόσο την εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων του κατά το άρθρο 9 παρ.1 είναι λεκτέα τα εξής: Ως προς το οικόπεδο και τα αγροτεμάχια δεν υφίστανται νόμιμοι τίτλοι ιδιοκτησίας και έτσι το Δικαστήριο δεν μπορεί να προχωρήσει στην εκποίηση αυτών, καθώς δεν έχουν περιέλθει στην κυριότητα του αιτούντος βάσει νόμου, το δε όχημα του αιτούντος πρέπει να εξαιρεθεί της εκποίησης, διότι αφενός τον εξυπηρετεί στην άσκηση της μικρεμπορίας του, αφετέρου είναι χαμηλής αξίας. Περαιτέρω, το ισόγειο κατάστημα είναι ο χώρος που στεγάζει την επιχείρησή του, η οποία αποτελεί το μοναδικό βιοποριστικό του μέσο και επομένως πρέπει και αυτό να εξαιρεθεί της εκποίησης κατά το άρθρο 9 παρ.1, σε κάθε δε περίπτωση ο αιτών έχει μόνο την ψιλή κυριότητα αυτού και ενδεχόμενη εκποίησή του δε θα απέφερε ικανό τίμημα, λαμβανομένων υπόψιν και των εξόδων τη εκποίησης. Η ρύθμιση του άρθρου 8 παρ.2 ν.3869/2010 πρέπει να συνδυαστεί και με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 ν.3869/10, εφόσον με την πρώτη

ρύθμιση δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των οφειλών του αιτούντος και προβάλλεται αίτημα εξαιρέσης της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση. Η παραπάνω πρώτη ρύθμιση θα συνδυαστεί, επομένως με την προβλεπόμενη από την διάταξη του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις των Ν.4336/2015 και 4346/2015, εφόσον με τις καταβολές επί τριετία δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτών και εφόσον: α) Υπάρχει ακίνητο που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του αιτούντος για το οποίο υποβάλλεται αίτημα εξαιρέσης από την εκποίηση, β) ο αιτών και η σύζυγός του έχουν εισόδημα που δεν υπερβαίνει το 170% των ευλόγων δαπανών διαβίωσης (δηλαδή 700,00€ δαπάνες διαβίωσης x 170% = 411,76€, - βλ. αρθρ. 9 παρ. 2 που παραπέμπει στο αρθρ. 5 παρ. 3, ως προς τον καθορισμό των δαπανών διαβίωσης σε συνδυασμό με απόφαση ΤΤΕ 54/15.12.2015 ΦΕΚ 2740), αφού το εισόδημά τους δεν ξεπερνά τα 1.000,00 ευρώ γ) Η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας του δεν υπερβαίνει το ποσό των 180.000,00 ευρώ προσαυξημένη κατά 40.000,00 ευρώ για έγγαμο οφειλέτη και δ) οι πιστωτές στα πλαίσια του αρθρ. 338 ΚΠολΔ δεν επικαλούνται, ούτε αποδεικνύουν ότι ο αιτών δεν ήταν συνεργάσιμος δανειολήπτης, βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας των τραπεζών. Εν τούτοις, βάσει του αρθρ. 9 παρ. 2 εδ. β' ο οφειλέτης πρέπει να διαμορφώσει το σχέδιο διευθέτησης οφειλών με τέτοιο τρόπο, ώστε για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του να προβλέπει ότι αποπληρώνει αφενός μεν το μέγιστο της ικανότητας αποπληρωμής, αφετέρου δε ότι θα καταβάλλει τέτοιο ποσό, ώστε οι πιστωτές του να βρίσκονται στην ίδια οικονομική θέση σε σύγκριση με την ικανοποίησή τους από τυχόν εκποίηση της κατοικίας από αναγκαστική εκτέλεση. Συνεπώς σημασία πλέον για το τι θα καταβάλλει ο οφειλέτης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του έχει η εμπορική αξία αυτής, μειωμένη κατά τα έξοδα της εκτέλεσης, ενώ η τιμή πρώτης προσφοράς μπορεί να είναι τα 2/3 αυτής (βλ. αρθρ. 954 παρ. 2 και 993 παρ. 2 εφ γ' ΚΠολΔ). Το ποσό που θα εισέπρατταν οι πιστωτές σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης προκύπτει από πραγματογνωμοσύνη που μπορεί να έχει τη μορφή απλής εκτίμησης, ενώ η υποχρέωση του οφειλέτη περί πιστοποιημένου εκτιμητή (Ν. 4152/2013 υποπαρ. Γ1) δεν αναιρεί τη δυνατότητα προσκόμισης των λοιπών

αποδεικτικών μέσων (βλ. και Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, Νομική Βιβλιοθήκη, 3η έκδοση, σελ. 631 επ). Όπως προκύπτει από την από 12.2.2018 σχετική προσκομιζόμενη εκτίμηση του Πολιτικού Μηχανικού Αργυρόπουλου Μάριου, η εμπορική αξία της κύριας κατοικίας του αιτούντος ανέρχεται σε 45.000,00 ευρώ και επομένως το ποσό που θα λάμβαναν οι πιστωτές σε περίπτωση βίαιης εκποίησης της κύριας κατοικίας του ανέρχεται στο ποσό των $(45.000 \times 2/3 =)$ 29.999,99€ που ισούται με τα $2/3$ της εμπορικής αξίας της πλήρους κυριότητας της κατοικίας του, σε περίπτωση που ελάμβανε υποθετική βίαιη εκποίηση της ψιλής κυριότητας της κύριας κατοικίας του. Επομένως, ο αιτών θα πρέπει να καταβάλει το συνολικό ποσό των $[(45.000 \times 2/3) - 1.700 =]$ 28.299,99 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στα $2/3$ της εμπορικής αξίας της κύριας κατοικίας του (βλ. αρθρ. 954 παρ. 2 και 993 παρ. 2 εφ γ' ΚΠολΔ), αφαιρουμένων και των εξόδων της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η συνολική οφειλή του αιτούντος στην α' καθής πιστώτριά του ανέρχεται στο ποσό των 27.362,21 ευρώ. Από το ποσό αυτό θα πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό που θα καταβάλλει η εγγυήτρια Δήμητρα Μπαραχάνου κατά τα ως άνω εκτιθέμενα ήτοι το ποσό των $(184,66 \times 60 \text{ μήνες} =)$ 11.079,60 ευρώ και το ποσό των 3.370,68 ευρώ που ο αιτών θα καταβάλλει στη πιστώτρια αυτή στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ.2. Άρα ο αιτών θα πρέπει να καταβάλει στην εμπραγμάτως εξασφαλισμένη α' καθής πιστώτρια του το ποσό των $(27.362,21 - 11.079,60 - 3.168,72 =)$ 13.113,89 ευρώ. Για τη διάσωση λοιπόν της κύριας κατοικίας του, ο αιτών θα καταβάλει το ποσό αυτό σε χρονικό διάστημα 4 ετών, ήτοι ορίζονται μηνιαίες καταβολές επί 48 μήνες, που θα αρχίσουν την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά την λήξη της περιόδου των καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2, ήτοι μετά την παρέλευση της τριετίας, καθόσον κρίνεται ότι πρέπει να παρασχεθεί περίοδος χάριτος στον αιτούντα, ώστε να έχει τη δυνατότητα να προβεί σε ανάλογο προγραμματισμό των οικονομικών του δεδομένων -αφού μόλις κατά το τελευταία έτη η επιχείρησή του δεν παρουσιάζει ζημίες- και επιπλέον να εξεύρει σταθερότερη εργασία η σύζυγός του. Η δόση θα είναι καταβλητέα μέσα στο πρώτο δεκαήμερο εκάστου μηνός και κάθε μηνιαία καταβολή θα ανέρχεται στο συνολικό ποσό

των (13.113,89:48=) 273,20 ευρώ. Ειδικότερα, ο αιτών θα πρέπει να καταβάλλει μηνιαίως για 48 συνεχείς μήνες το ποσό αυτό στην εμπραγμάτως εξασφαλισμένη α' καθ' ης πιστώτριά του, η οποία έχει εγγράψει προσημείωση υποθήκης. Κατά τον παραπάνω τρόπο ο αιτών θα καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, επιπλέον δε, θα καταβάλλει τέτοιο ποσό, ώστε αφενός η εμπραγμάτως εξασφαλισμένη α' καθης πιστώτριά του να μην βρεθεί σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτή που θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης αφετέρου να εξοφληθεί πλήρως. Η καταβολή των παραπάνω δόσεων θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Στη συνέχεια το υπολοιπό ποσό των (28.299,99-13.113,89)=15.186,10 ευρώ ή όσο και αν είναι αυτό, θα καταβληθεί συμμετρως στους ανέγγυους πιστωτές του αιτούντος, ήτοι στην β' καθ'ης Eurobank Ergasias A.E. και στον Ο.Α.Ε.Ε. - Ε.Φ.Κ.Α. Άλλη υποχρέωση εκ του νόμου δεν μπορεί να επιβληθεί στον αιτούντα. Περαιτέρω, στην υπ' αριθ. 54/2016 Προσωρινή Διαταγή του Δικαστηρίου αυτού, περιελήφθη διάταξη, με την οποία κρίθηκε, ότι ο αιτών θα κατέβαλε μηνιαίως ως προσωρινή καταβολή στους πιστωτές του το ποσό των 150,00 ευρώ, συμμετρως κατανεμημένο και υποχρεώθηκε αυτός να καταβάλλει το ποσό αυτό. Οι παραπάνω καταβολές θα συνυπολογιστούν στο χρονικό διάστημα καταβολών του άρθ. 8 παρ. 2 ν. 3869/2010. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση και ως βάσιμη στην ουσία της και να ρυθμιστεί το χρέος του αιτούντος, εξαιρουμένης της εκποίησης της κυριότητας επί της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Σημειωτέον ότι, εφόσον βελτιωθούν τα εισοδήματά του μπορεί να αναπροσαρμοστούν οι μηνιαίες δόσεις με ανάκληση ή μεταρρύθμιση της απόφασης κατ' άρθ. 8 παρ. 4 ν. 3869/2010. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ τη δίκη καταργημένη ως προς τη Δ.Ο.Υ. Πολυγύρου Χαλκιδικής.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της β καθ'ης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει κατά τα λοιπά την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών ποσού 300,00 ευρώ, για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, καταβαλλόμενο εντός του πρώτου δεκαημέρου εκάστου μηνός, αρχής γενομένης από το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2018 και συμμετρως κατανεμόμενο μεταξύ των πιστωτών ως εξής: από το ποσό των 300,00 Ευρώ στην πρώτη καθ'ης αναλογεί ποσό 88,02€, στη δεύτερη καθ' ής ποσό 22,69€ και στο γ' καθ'ου ποσό 189,29€.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση ένα ισόγειο κατάστημα εμβαδού 122,10 τ.μ., που περιλαμβάνει ενιαίο χώρο – φούρνο, πρατήριο, αποθήκη, βοηθητικό χώρο και τουαλέτα, στο οποίο αντιστοιχεί και αναλογεί ποσοστό εξ αδιαιρέτου επί του όλου οικοπέδου και των υπολοίπων κοινοχρήστων χώρων μερών και εγκαταστάσεων της οικοδομής 50% εξ αδιαιρέτου. Το ακίνητο αυτό περιήλθε στον αιτούντα δυνάμει του υπ' αριθ 655/15.12.1997 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Πολυγύρου Αννέτας Σαμαρά- Κατσιάνου που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Πολυγύρου στον τόμο 44 και με αριθμό 108. Το κατάστημα αυτό αποτελεί τον ισόγειο όροφο της οικοδομής όπου βρίσκεται η κύρια κατοικία του, ανεγέρθη δε δυνάμει της υπ' αριθ 246/2603-1974 άδειας της Πολεοδομίας Πολυγύρου.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση το υπ' αριθ. κυκλοφορίας με αριθμό κυκλοφορίας ΧΚΒ 6009 φορτηγό, μη ανατρεπόμενο όχημα, μάρκας ΦΙΑΤ, 1461 κ.ε., μοντέλο έτους 1992.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία του, ήτοι ένα διαμέρισμα, του οποίου έχει την πλήρη κυριότητα, κείμενο στον άνωθεν του

ισογείου πρώτο τυπικό (α') όροφο εμβαδού 100,10 τ.μ., αποτελούμενο από δύο δωμάτια, κουζίνα σαλοτραπεζαρία, λουτρό, χωλ και διάδρομο, στο οποίο αντιστοιχεί και αναλογεί ποσοστό επί του όλου οικοπέδου και των υπολοίπων κοινοχρήστων χώρων μερών και εγκαταστάσεων της οικοδομής 50% εξ αδιαίρετου, διεπόμενο από τις διατάξεις του ν.3741/29 και των άρθρων 1002 και 1117 ΑΚ. Το διαμέρισμα αυτό βρίσκεται σε μια διώροφη οικοδομή, κείμενη σε ένα οικόπεδο εντός του οικισμού της πρώην Κοινότητας Ορμύλιας και νυν ομώνυμου Δημοτικού Διαμερίσματος του διευρυμένου Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής και Περιφέρειας Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Πολυγύρου έκτασης 125,00 τ.μ., οριζόμενο γυρωθεν ανατολικά με ιδιοκτησία Χρήστου Οικονομούδη και με οικόπεδο ιδιοκτησίας Άγγελου Μπουζή, βόρεια με οικία Χρήστου Οικονομούδη, νότια με οικόπεδο Άγγελου Μπουζή και δυτικά με ιδιοκτησία Σαραφιανού Χλιούμη και με κοινοτική οδό και περιήλθε στον αιτούντα δυνάμει του υπ' αριθ. 655/15.12.1997 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Πολυγύρου Αννέτας Σαμαράς-Κατσάνου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Πολυγύρου στον τόμο 44 και με αριθμό 108.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, πρωτίστως στην εμπραγμάτως εξασφαλισμένη α' καθ' ης μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια «Alpha Bank A.E.», το ποσό των δέκα τριών χιλιάδων εκατόν δέκα τριών ευρώ και ογδόντα εννέα λεπτών (13.113,89€) και στη συνέχεια το εναπομένον υπόλοιπο στους λοιπούς ανέγγυους πιστωτές του, ήτοι στην Eurobank -Ergasias A.E. και στον Ο.Α.Ε.Ε.- Ε.Φ.Κ.Α., συμμετρως κατανεμημένο. Η αποπληρωμή του ως άνω ποσού θα γίνει με καταβολές ύψους $(13.113,89:48=)$ 273,20€ εκάστη και επί τέσσερα έτη, ήτοι σαράντα οκτώ μήνες οκτώ (48) μήνες. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει μετά την λήξη της περιόδου των καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2, ήτοι μετά την παρέλευση της τριετίας και η κάθε καταβολή της μηνιαίας δόσης θα γίνεται εντός του πρώτου δεκαημέρου κάθε μήνα, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος

αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στον Πολύγυρο, στις 29 Αυγούστου 2018, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίασή του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και του πληρεξουσίου δικηγόρου του αιτούντος.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

